

Stichting Urantia Nederlandstalig

www.urantia.nl

info@urantia.nl

URANTIA·

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen.

Beste lezers van Het Urantia Boek,

Het is met veel liefde dat wij de nieuwe fase ingaan van een gewijzigde bestuursamenstelling. Hier treft u weer een nieuwe nieuwsbrief. Wij hopen dat u met veel plezier onze nieuwsbrief zult lezen en de verbeterde website zult bezoeken.

In deze nieuwbrief vindt u de gebruikelijke rubrieken. In de rubriek "Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen?" vindt u een bijdrage van Henri Boere en in de rubriek "Het Urantia Boek en actualiteit" die van Frank van Rooij. De rubriek 'Mijn favoriete tekst' wordt deze keer verzorgd door Jaap Terra. Tevens een oproep voor studiegroepen.

Noteert u aub alvast 21 augustus in uw agenda voor de jaarlijkse ontmoetingsdag voor Urantia boek lezers. Hierop komen we in de volgende nieuwsbrief terug.

Tenslotte willen wij u alvast een prachtige zomer toe wensen en wij hopen u 21 augustus te mogen ontmoeten.

Het Bestuur

Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen

Vrijdag 8 januari 1999 bezocht ik in de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag een tentoonstelling over de geschiedenis van de Rozenkruisers. Ik had over de tentoonstelling gelezen en over het opnieuw door Rozekruis Pers uitgegeven 'Fama Fraternitatis', waarin ook aandacht wordt gegeven aan het ontstaan en de geschiedenis van de Manifesten der Rozenkruisers. Na de tentoonstelling te hebben bekeken en een exemplaar van de 'Fama' te hebben gekocht wandelde ik naar De Sleghte. Al vanaf begin jaren tachtig struin ik graag tussen de tweedehands boeken, en menig verouderd of verworpen boekwerk heeft bij mij in hoger beroep nog een mooie tweede kans gekregen.

Op 8 januari 1999 vond ik bij De Sleghte in Den Haag op de plank 'Godsdiensten' een merkwaardige, vuistdikke pil, 'The Urantia Book' getiteld. Mijn Engels was niet best, maar het boek intrigeerde mij. Het kwam op me over als een bijbel van een of andere Amerikaanse sekte. Ik wist van het bestaan van Het Boek Van Mormon, en schaarde 'The Urantia Book' in eerste instantie in die categorie. Maar toen ik wat in het boek bladerde en geen propaganda van een kerkelijk genootschap aantrof, integendeel ook hoofdstukken zag over wetenschap, filosofie en kosmologie, kreeg ik het gevoel dat dit iets bijzonders moest zijn.

Je kunt je afvragen wat er onbewust gebeurt tussen jou en een boek, in de twee minuten die je jezelf gunt om te beslissen of je het aanschaft of niet. Ik denk dat het in mijn geval gelegen heeft aan het feit dat in 'The Urantia Book' godsdienst, wijsbegeerte, geschiedenis en wetenschap gelijkkelijk worden behandeld, elkaar niet leken uit te sluiten maar juist aan te vullen. - Dat het in het Engels was, daar moest ik me dan maar even overheen zetten.

Wat ik las fascineerde me vanaf het allereerste begin, al leek het door het Engels steeds of ik door een borrelglasje moest lezen wat er nu precies stond. 'Thought Adjusters'...? Nooit van gehoord, maar wat een briljant idee! Na een paar weken her en der in het boek te hebben gelezen, had ik enkele van de grote thema's enigszins kunnen ontcijferen; het Paradijs-eiland, Andon en Fonta, de planetaire opstand, de eerste en tweede Hof, Adam en Eva... Wie kon dit allemaal geschreven hebben?

Welk een geluk viel mij na een maand ten deel toen ik in de plaatselijke 'New Age' winkel ontdekte dat 'The Urantia Book' recent in het Nederlands was vertaald. Wat een geschenk! Voor 110 gulden kreeg ik een prachtig nieuw exemplaar in handen. Als eerste zocht ik naar de vertaling van dat bijzondere begrip 'Thought Adjusters', en vond 'Gedachtenrichters'. Een prachtig woord. Het leek of hiermee mijn verbond met het boek bezegeld werd.

Ik lees Het Urantia Boek vanaf 1999, maar pas de laatste anderhalf jaar 'van voor naar achter'. Ik lees veel boeken maar er is geen boek waarvan ik zou willen zeggen dat het *iemand* is, bovendien iemand met een uitzonderlijk inzicht in mij, - de lezer. Dát is de grote kracht van Het Urantia Boek; dat het soms méér inzicht in de lezer heeft dan de lezer in zichzelf heeft, zonder dat het boek daar ooit misbruik van maakt. Het Urantia Boek spreidt een overmacht ten toon, maar is altijd vol respect, begrip en liefde voor de betreffende lezer. Voor een boek dat in wezen ondoorgrondelijk is is het toch toegankelijk, zonder compromissen te sluiten als het gaat om de waarheid die het wil uitdragen. Die waarheid in Het Urantia Boek is eensluidend, allesdoordringend, gelijkmatig en consistent. Ondanks dat het boek de meest opzienbarende uitspraken doet wil het op geen enkele manier revolutionair zijn, of onnodig schokkend.

Met een achteloosheid die me soms versteld doet staan overschrijdt het boek regelmatig de verste grenzen van het normale, menselijke bevattingvermogen, zonder ook maar een moment om te kijken, maar weet op een andere moment denkbeelden op te roepen die ik voorheen voor ondenkbaar had gehouden. De raadselachtige bronnen waaruit het boek put ontwrichten me niet, maar stellen door de volstreekte orde waarin het wordt medegedeeld juist gerust. Het is dank zij deze rustige, weldadige orde die in het boek overheerst, en dank zij mijn gestaag groeiend vermogen me naar die orde te richten, dat er langzaam maar zeker evenwichtigheid is ontstaan in mijn ziel. Ik denk dat het *goede* in mijn leven ondermeer het vermogen is deze ordenende werking in mij in vertrouwen te kunnen toegelaten. - Kortom wat het boek doet zijn precies die dingen die je van iets goddelijks zou hopen en verwachten.

Ik vind het wel eens bevreemdend dat zo weinig mensen Het Urantia Boek kennen. Soms probeer ik het boek bij iemand uit, spreek er over of geef het zelfs cadeau. Ik hoop en verwacht daar niet veel van. Als ik naar mezelf kijk en de lange weg van voorbereiding zie die ik heb afgelegd voordat ik open ging staan voor het boek, moet ik toegeven dat kennelijk iedereen langs eigen wegen wel of niet uitkomt bij Het Urantia Boek. Wel groei ik voorzichtig toe naar een zekere openheid om over het boek te spreken, over het feit dat het *mij* in elk geval inspireert en vooruit helpt.

H. Boere

“Het Urantia Boek en actualiteit”

Zijn wij niet allen een ongelovige Tomas?

In deze tijd tussen Pasen en Pinksteren wordt de (Morontia) verschijning van Jezus, na zijn kruisiging, aan de apostelen herdacht. Tomas is er de eerste keer niet bij en gelooft dus niet in de verschijning van Jezus. Wij begrijpen uit de prachtige verhandeling over de karakters van de twaalf apostelen wat beter waarom (zie die van Tomas Didymus § 139, 8 p. 1561-1563).

Tomas was een man uit het volk met een academisch denkniveau, een scepticus, iemand die zich graag bij de feiten hield EN een moedig man. In moeilijkheden trok hij zijn medeapostelen over de streep met de woorden: “Kom kameraden, laten we gaan en met hem sterven”. Toch is hij de geschiedenis ingegaan als twijfelaar. En waarom? Omdat hij toch pas geloofde aan de verschijning van Jezus, toen Jezus hem persoonlijk toesprak.

Toen viel Tomas pas op zijn knieën voor Jezus, en riep: “Ik geloof! Mijn Heer en mijn Meester!”. En dat nadat Jezus hem had gezegd: “in je hart was je al begonnen te geloven zelfs toen je nog zo halsstarrig beweerde dat je niet geloofde”.

En nu wil ik graag met u wat dieper ingaan op deze bijzondere woorden van Jezus tegen Tomas: “in je hart geloofde je al toen je verstand het nog ontkende”. De tegenstellingen van hart en verstand, van intuïtie en denken, van geloof en feiten, van de niet tastbare en tastbare werkelijkheid.

Hier in dit stukje over actualiteit wil ik stellen, dat wij ons zelf af kunnen vragen, ook al lijken we voorlopers in de wereld met het lezen van het Urantiaboek, dat velen van ons ons kunnen spiegelen aan Tomas.

Waarom?

Het Urantiaboek biedt ons een glorieuze wereld van toekomst, geestelijke machten en krachten, schoonheid en perspectief.

Het geeft ons de boodschap,

- dat de mens gedragen is in de eeuwigheid
- dat de materie bepaald wordt door de geest
- dat de geest niet verzonden is door de materie
- dat het aardse leven is ingebed in een wolk van liefde en aandacht en zorg
- dat wij niet alleen zijn
- dat wij de fysieke dood glorieus mogen overleven.

Maar laten we dat alles echt binnen sijn in onze houding?

Want als dat zo was, zouden wij anders handelen.

Dan zouden wij niet in verwarring zijn, bang zijn, ons zorgen maken over de waan van alle dag en er veel meer op vertrouwen

- dat Gods kleding uit hoop bestaat
- dat Gods ogen uit liefde bestaan
- dat Gods gehoor ons leed aanhoort en verzacht
- dat Gods handen op aarde alle mensen van goede wil zijn
- dat Gods pen bestaat uit alle heilige en spirituele boeken
- dat Gods heilige en spirituele boeken geen wetten mogen worden en tuchtregels, maar slechts stimulans en inspiratie mogen zijn
- dat wij elkaar niet om de oren mogen slaan met onze regeltjes en interpretaties en verschillen
- dat wij slechts verder komen met respect en verdraagzaamheid naar elkaar
- dat God luistert naar allen
- dat ook wetenschappers en agnosten God dierbaar zijn, omdat ze werkzaam zijn voor de mensheid op ander vlakken, met andere hulpmiddelen en andere idealen.

Ik wil suggereren, dat de opdracht aan ons is, als wij ons willen spiegelen aan het voorbeeld van Tomas, om de geestelijke waarheden van het Urantiaboek meer te leven en zo de handen van God op aarde te zijn. Zo gaat Jezus ons voor.

In liefde geschapen, in liefde handelend, in liefde terugkerend naar God.

Het is een hoge opdracht, maar zolang wij daar niet naar leven zijn wij toch eigenlijk een beetje gelijk aan Tomas.

Frank van Rooij

'Favoriete tekst'

Eenvoudig geloof.

Vanuit het bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig bestaat de gedachte om lezers te vragen iets te schrijven over zijn/haar favoriete tekst. Graag geef ik aan dit verzoek gehoor.

Trouwe lezers van het boek zullen ervaren dat bepaalde onderwerpen uit het boek bij herlezen onverwacht in een ander en bijzonder daglicht komen te staan. Herhaalde malen heb ik "Het leven en onderricht van Jezus", deel IV gelezen. Fascinerend mooi.... het mogen "meemaken" van de laatste zelfschenking van Michael van Nabadon. Niet het leven "over" Jezus, maar het leven "van" Jezus en de personen die Jezus hierbij aan zich heeft gebonden en zich op hun beurt aan Hem hebben gebonden.

Vluchtige eenmalige contacten met velen waarbij Jezus "zaaide" en de langdurige contacten met o.a. zijn 12 apostelen. Twaalf mannen die dikwijls grote moeite hadden de Meester te volgen en te begrijpen in zijn visie op het Koninkrijk. Mannen met ambitie en visioenen over de belangrijkste functies en status hierin. Twaalf bijzondere karakters, ieder met zijn eigen "aardigheid" en temperament.

Twee hiervan hebben mij op een bijzondere manier geraakt door hun karaktereigenschappen van geloof in de Meester en van ongecompliceerde eenvoud. Het zijn de Alfeüs tweelingen Jakobus en Judas die door hun collega vissers Jakobus en Johannes Zebedeüs werden uitgekozen Jezus te volgen (pag. 1563). Ze hielden van hun Meester en Jezus hield van hen. Zij begrepen maar heel weinig van de filosofische discussies of theologische debatten van hun mede-apostelen, maar zij verheugden zich er zeer in dat zij bij deze groep machtige lieden behoorden.

Tijdens de uren van prediking waren zij de voornaamste plaatsaanwijzers, deden algemene dingen waarbij ze vaak fungeerden als loopjongens. Het gewone volk voelde zich zeer bemoedigd en gesterkt dat deze twee middelmatige broers als apostel waren aangenomen. Ze waren de 'minsten van de apostelen', ze wisten dit en voelden zich er goed bij. Wanneer na een bijzondere gebeurtenis de verwachtingen van de twaalf de bodem werden ingeslagen en de apostelen elkaar verbijsterd en bedroefd aanzagen waren het de tweelingbroers die die nacht goed konden slapen. (Blz. 1634).

Na het spijzigen van de vijfduizend, wilde een aantal apostelen Jezus tot koning uitroepen. Sommigen waren tegen dit plan, maar de Alfeüs tweelingen spraken zich niet uit. (Blz. 1701).

Tijdens een crisis in Kafarnaüm, trad Jezus uit een groep terneergeslagen, troosteloze volgelingen naar voren om in de synagoge een nieuw tijdperk in te luiden. De enige van zijn naaste volgelingen die hem opgewekt het beste wenste, was een van de nietsvermoedende Alfeüs-tweelingen met de woorden: 'Wij bidden dat de Vader u mag helpen en dat we grotere menigten dan ooit krijgen.' (Blz. 1707).

Voor de glorieuze intocht van Jezus in Jeruzalem legden de tweelingzonen van Alfeüs de mantels over de ezel en hielden het dier vast terwijl de Meester opsteeg. Na de intocht brachten ze de ezel weer bij de eigenaar terug, terwijl Jezus met de tien andere apostelen verder trok. Hoewel deze dag voor sommige apostelen op een teleurstelling uitliep, was het voor de tweelingbroers een volmaakte dag. In hun herinnering bleef dit altijd de dag waarop zij zich op aarde het dichtst bij de hemel hadden gevoeld. (Blz. 1886).

Gedurende de ochtend waarop Jezus afscheid nam van de uit de dood opgestane Lazarus sprak hij ook de Alfeüsbroers toe met de woorden: 'Laat de dingen die je niet kunt begrijpen, je niet verpletteren. Blijf trouw aan de genegenheid in je hart en bouw niet op grootheid van mensen of de veranderlijke houding van het volk. Sta naast je broeders.' Tijdens het laatste avondmaal ontstond een strijd tussen de apostelen, wie de belangrijkste plaatsen zouden innemen aan de U-vormige tafel.

De tweelingbroers kozen voor de minst belangrijke plaatsen, het verst verwijderd van de Meester. Tijdens het laatste avondmaal vatte Judas Alfeüs moed om een van de weinige vragen te stellen die hij of zijn broer ooit in het openbaar tot Jezus hadden gericht.

Hij begreep niet helemaal de uitleg van Jezus, maar aan de uitdrukking van het gezicht van Andreas zag hij dat zijn vraag tot tevredenheid was beantwoord. (Blz. 1948-1949). Tijdens de laatste aansporingen en waarschuwingen ging Jezus tussen de beide Alfeüsbroers staan en zei: 'Mijn kinderen, jullie vormen een van de drie paren broers die verkozen hebben mij te volgen. Alle zes hebben jullie er goed aan gedaan om in vrede samen te werken met je eigen vlees en bloed, maar jullie waren de besten'. (Blz. 1959).

Op de ochtend van de opstanding ging een aantal vrouwen naar het graf om het lichaam van Jezus te balsemen, onder hen was ook de moeder van de Alfeüsbroers. (Blz. 2025). Zij was een van de eerste getuigen aan wie de opgestane Jezus is verschenen en toen er diezelfde middag een ernstige discussie ontstond onder de apostelen over de echtheid van de opstanding, bracht één van de Alfeüsbroers hun beider houding tot uitdrukking toen hij, in antwoord op een vraag van Filippus zei: 'Wij begrijpen de zaak van de opstanding niet, maar onze moeder zegt dat zij met de Meester gesproken heeft, en wij geloven haar.' (Blz. 2038).

Tijdens een van zijn verschijningen na zijn opstanding wandelde Jezus met de Alfeüsbroers en zich tot hen beiden richtend, vroeg hij: 'Jakobus en Judas, geloven jullie in mij?', waarna een prachtige belofte volgde. (Blz. 2049). Na de hemelvaart van Jezus hebben de Alfeüs tweelingbroers hun voormalige arbeid weer opgepakt en hebben zij zich gewijd aan de verheffing van het leven van alledag. Over eenvoudig geloof gesproken.... 'Het is veel beter om een klein, maar levend geloof te hebben, dan in het bezit te zijn van een groot intellect met zijn dode voorraden van wereldse wijsheid en geestelijk ongelof.' (Blz. 1653).

Jaap Terra

Studiegroepen

Het bestuur van de St. Urantia Nederlandstalig wordt de laatste tijd regelmatig benaderd door lezers die een studiegroep willen starten of zich willen aansluiten bij een bestaande studiegroep. We weten dat er landelijk enkele studiegroepen bestaan maar hebben hier verder geen bekendheid mee. Om antwoord te kunnen geven aan toekomstige verzoeken een studiegroep te willen oprichten of wanneer men zich wil/kan aansluiten bij een bestaande groep is er vanuit het bestuur het initiatief genomen de bestaande studiegroepen te inventariseren. Hierbij aan de deelnemers van studiegroepen het vriendelijke verzoek melding te doen van de studiegroep waaraan men deelneemt, eventueel aangevuld met enige informatie. Hiermee kunnen we toekomstige deelnemers van studiegroepen van dienst zijn. Informatie opgave graag via info@urantia.nl.

"Aan de eerste leiders van de Urantia beweging is het advies gegeven om duizenden studiegroepen op te richten. Misschien was dat wel omdat het kader van een studiegroep beschouwd wordt als de meest effectieve plaats waar het onderricht uit Het Urantia Boek wortel kan schieten in de harten en geesten van de deelnemers, terwijl er tegelijkertijd een sociale band van vriendschap tussen de lezers kan ontstaan. In het ideale geval biedt deelname aan studiegroepen de mogelijkheid tot een natuurlijke groei van ieders begrip".